

Gimi Tano

Noita Keskuudessamme

Gimi Tano

Noita Keskuudessamme

Kiitokset Oikolukijalle!

Teokset

Kehän Titaanit (2021)

Auta Minua Minnesota (2023)

Noita Keskuudessamme (2025)

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2025 Gimi Tano

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

Character Art by Setz

ISBN: 978-952-80-9410-4

Prologi

Maailmoja ja universumeita. Niitä on monia ja jokainen eroaa toisesta. Jossain universumissa ihmiset ovat eläimiä ja planeetat omia valtioita omine kansoineen. Universumi, jossa elää vain robotteja, ja universumi, jossa dinosaurukset eivät koskaan kuolleet sukupuuttoon. On myös uskomus, että nukkuessa näemme näitten universumeihin unina. Kaikilla on oma uskomuksensa siitä, mitä toisissa universumeissa tapahtuu. Yhdessä universumissa on perikato meneillään.

Universumi, jossa taika on olemassa. Valtakunta, jossa ihmiset, örkit, peikot, keijut ja goblinit elivät rauhassa. Se kaikki muuttui sormien napsahduksella. Mogul, sotaherra goblinien maassa, julisti sodan peikkoja vastaan. Sota levisi ja ajoi keijut kansantuhon. Örkit tekivät kaikkensa, mutta se ei riittänyt. Maa oli ajautunut hirmuisen sotaherran kämmenelle. Ne goblinit, jotka vastustivat sota, muistetaan nyt sankareina. Jotkut pystyivät karkaamaan, jotkut eivät. Ne, jotka palvelevat sotaherraa, tekevät sen pahuuden tai pelon nimessä. Toivoa Mogulin pysäyttämiseen oli. Tässä maassa velhot ja noidat ovat rauhan suojelijoita. Velhot ja noidat eivät olleet ainoastaan ihmisiä.

Sotakentällä velhot ja noidat kukistivat Mogulin satureita. Taika-ammukset, loitsut ja lähitaistelut saivat kätyrit kaatumaan taian edessä. Tätä ryhmää ohjasi noita nimeltään Maria, joka päätti pistää lopun sotaherran julmuuksille. Hänen joukkonsa sisälsi ihmisiä, örkkejä, peikkoja ja kapinallisia goblina. Taistelukentän edessä

oli linna, jossa sotaherra odotti vieraitaan. Marian johdolla joukko astui laskusillalle. Joukon päästyä linnan sisälle laskusilta lähti nousemaan ylös. Laskusillan oltua puolessa välissä sisään ehti vielä yksi noita viime tipassa.

Velhojoukko saapui taistellen valtaistuinsalille, jossa Mogul odotti kärsivällisesti valtaistuimen ääressä. Musta haarniska muistutti tulivuorta, veristä tulivuorta. Sotaherra oli kalpea iholtaan, tyranni silmiltään. Mogul oli rauhallinen ja nautti kupillisen teetä. Velhojoukko lähestyi ja piti taikasauvat valmiina.

– En odottanut taikashow’ta tälle illalle, sanoi Mogul pilkallisesti.

– Velhojen ja Noitien ministeriön päätöksellä tulimme pistämään tyranniallesi lopun, vastasi Maria ja sai joukkonsa valmiuteen.

– Vai ministeriö on yhä pystyssä, olen yllättynyt. Sotilaani eivät saaneet ihan kaikkia puhdistettua pois. Huomaan, että porukassasi on myös kapinallinen, tarkkaili Mogul.

– He tietävät, että olet hirviö, lisäsi Maria.

– Menit uskomaan propagandaan, syytti Mogul.

– Minä uskon hyvyyteen tuhoavaan pahuuteen, julisti Maria.

Mogul nousi valtaistuimeltaan ja heitti teekuppinsa sivuun säpäleiksi. Mogulin oikealle kädelle muodostui taikasauva haarniskan tuottamana. Taikasauva oli paksu

ja hohti pahuutta punaisen jalokiven kautta. Taikaa Mogul ei kuitenkaan päättänyt käyttää. Sauva muuttui miekan kouraimeksi, jonka miekanterä oli punertava ja läpinäkyvä.

– Tarvitsinkin vähäsen venyttelyä, sanoi Mogul ja lähti kierremäisesti lentoon kohti sankarijoukkoa.

Marian aloitteesta velhot ja noidat alkoivat ampua taika-ammuksia kohti Mogulia. Kaikki ammuksot osuivat magneettimaisesti valoterälle ja paljastivat ikävän yllätyksen sankareille. Mogul laskeutui joukon keskiöön ja sai sankarit perääntymään heittomaisesti. Mogul otti peikon tähtäimeensä ja sivuiskulla viipaloi peikon kahtia. Örkit yhdistivät ammuksensa yhdeksi lasermaiseksi vastaiskuksi. Mogul miekallaan sai lasermaisen taian haltuunsa ja palautti loitsun aaltomaisesti. Aalto osui örkkeihin ja tappoi velhot törmäysmäisesti. Kapinalliset gobliinit hyppäsivät Mogulin kimppuun fyysisesti, mikä ei tuottanut tulosta. Mogul repi gobliinit päältään, paiskoi yhden suoraan maahan ja toisen salin pylvään läpi. Viimeiset velhot Marian johdolla latasivat loitsunsa yhtenäiselle iskulle. Pallomainen loitsuammus lähti lentoon kohti Mogulia ja osui napakymppimaisesti. Iskun törmäys täytti salin savumaisella pölyllä, johon Maria ja viimeiset velhot suojautuivat kilpiloitsulla. Pöly tarttui kilven pinnalle ja suojasi velhot ja Marian sokaisulta. Maria piti katsettaan lukossa Mogulin suuntaan, sillä pölyä oli vielä ilmassa. Maria tarkkaili ja yritti nähdä pölyn läpi. Mogulin varjo alkoi näkyä pölyssä ja sai Marian vaaran vaiston hereille. Pölystä räjähti esille

punaisen hohtavia salamoita. Maria pysyi suojassa kilpiloitsun ansiota, mutta loput velhot eivät olleet onnekkaita. Ne, jotka laskivat kilpiloitsun pois liian aikaisin, joutuivat kokemaan sähköisen kuoleman.

Kaikki tapahtui nopeasti. Marian kokoama joukko oli kaatunut. Pölyn laskeuduttua Mogul lähestyi rauhallisesti kävellen Mariaa pyörittämällä miekkaansa. Mogulilla oli jo voittajan olo päällä, mutta hän päätti palauttaa miekkansa takaisin paksuksi taikasauvaksi.

– Näit vaivaa tämän kanssa, joten annan sinulle vielä mahdollisuuden pistämällä tämän taistelun tasarvoiseksi. Taika vastaan taika, ilmoitti Mogul ja antoi Marialle mahdollisuuden hyökätä.

Maria käytti tilaisuuden epätoivon valloittamana ja ampui sauvastaan kaiken irti. Mogul vastasi omilla taikammuksillaan, punaisen heijastavilla ammuksilla. Marian ja Mogulin ammukset törmäsivät toisiinsa ja saivat aikaan ilotulitenäytöksen. Maria taisteli rasittuneena, Mogul pysyi rauhallisena ja vailla väsymystä. Maria päätti käyttää viimeistä keinoa vahvalla loitsulla. Maria ampui taikasauvastaan voimakkaan loitsun, vihertävän jatkuvan salaman aaltoisen voiman ulos. Mogul pysähtyi ja odotti loitsun olevan sopivan lähellä. Mogul omalla taikasauvallaan toisti samanlaisen loitsun, mutta punertavan sumuisena. Loitsut törmäsivät toisiinsa, ja siitä alkoi hyvän ja pahan kädenvääntö. Maria puristi otettaan sauvastaan, ja Mogul pysyi paikoillaan ilman mitään rasitetta. Marian loitsu näytti heikentymisen merkkejä. Mogul käytti tilaisuutensa ja

pamautti loitsustaan kaiken irti. Punertava sumu nieli Marian loitsun sisäänsä. Mogulin loitsu osui suoraan Mariaan. Taikasauva meni poikki, ja Maria kaatui päihitettynä maahan. Mogul käveli kohti Mariaa:

– Pitää sanoa, että näit vaivaa tässä taistelussa. Ikävä kyllä olet aliarvioinut minua ja Goblin-kiveä.

Goblin-kivi oli sauvassa hohtava punainen jalokivi.

– Me emme ikinä kohdelleet teitä aliarvoisin, sanoi Maria heikkona.

– Silti olemme tässä tilanteessa. Pyrin pistämään nopean lopun tuskallesi, vastasi Mogul ja tähtäsi taikasauvalla Marian otsalle.

Ennen kuin mitään teloitusta oli tapahtunut, sivusta ylhäältäpäin lähestyi sinertävä taika-ammus. Mogul ehti kimmota pois tieltään loitsun, joka päättyi räjähtäen maahan. Valtaistuinsaliin astui paikalle uusi noita, joka saapui viime tipassa laskusillalle. Noidan kasvot peitti huivi naamalla ja huppu päässä, ja hän antoi hiiviskelijän kuvan itsestään. Noidalla oli aseenaan puinen, keihäsmallinen taikasauva, joka toimi lähiaseena. Sauvan päässä oli sinertävä kristallipallo, joka sisälsi taikavoimaa. Maria vilkaisi saapuneen noidan suunnalle ja tunnisti hänet:

– Lucia!

Marian lausahdus sai Mogulin innostumaan:

– Lucia, kaunis nimi. Sellainen nimi, joka sopisi tyttärelle. Eikö niin?

Lucia tökki sauvallaan maata ja päästi voimakkaan sinertävän tuulahduksen. Tuulahdus tuntui koko salissa ja antoi selvän viestin Mogulille. Sotaherra vastasi viestiin myönteisesti muuttamalla sauvansa takaisin miekaksi:

– Tämä olikin pelkkä lämmittely.

Mogul lensi terä edellä Luciaa kohti, mihin sankari oli varautunut. Lucian keihässauvan kristalliosaan muodostui miekkamainen terä, joka pysäytti Mogulin hyökkäyksen. Torjunnan aikana Lucia katkaisi keihäänsä kahtia ja sai kaksi sauvaa aseeksi sinertävillä terillä. Kahdenvälinen miekkailu oli terien paiskomista, ja molemmat pitivät puolensa. Lucia päätti yllättää ampumalla kämmeneltään limaisen köyden sotaherraa kohti. Mogul väisti köyden, vaikka Lucia ei tähdännyt vihollista kohti. Limainen köysi lensi pylvälle, jossa oli koristekilpi roikkumassa. Liman tartuttua kilpeen Lucia kelasi köyden takaisin luoksensa. Limaköysi irrotti kilven irti pylvästä kelaamalla koristeiden suoraan Mogulin selkään. Kilven osuma sai sotaherran tönäisyllä kompuroimaan kohti Luciaa. Lucia latasi oikeaa nyrkkiänsä alhaalta päin. Lucian nyrkkiin heijastui kivimäinen hohtava käsi. Lucia löi nyrkillä suoraan Mogulin kasvoihin. Sotaherra pysyi yhä pystyssä, mutta nyrkinisku tuntui hänen kasvoissaan. Mogul pyyhki veren, joka valui nenästä ylös naurahduksella:

– Vihdoinkin, pätevä vastustaja.

Punainen terä katosi Mogulin sauvasta, johon ilmestyi salaman säteilevä valo. Mogul nosti sauvansa kohti taivasta ja antoi salamien riehua. Salamat irrottivat palasia kivistä seinästä ja pylväistä ja heittivät lohkat kohti Luciaa. Lucia puolustautui ensimmäisestä lohkareesta kilpiloitsulla, ja lohkat törmäsi kuplamaiseen seinämään menen palasiksi. Toinen lohkat lensi Lucian läpi haamuloitsulla ja muutti kropan väliaikaiseksi haamuksi. Yhdistämällä sauvansa takaisin keihääksi Lucia murskasi lohkat sinertävällä terällä. Lucia taisteli tietänsä kohti Mogulia. Keihään terä pilkkoi pylvään sekä seinän lohkat palasiksi ja pölyksi. Mikään ei estänyt Lucian matkaa kohti Mogulia. Lucian päästyä lähelle Mogulia sotaherra osoitti salamoivaa sauvaa kohti sankaria. Salamavirtaus suuntasi Luciaa kohti ja törmäsi sankarin kilpiloitsuun. Lucian puolustus pysyi, mutta loitsun pinnassa alkoi näkyä naarmujen muodostumista. Lucia piti puolensa, mutta rasittuminen alkoi näkyä loitsun muodostamassa kilvessä. Mogul alkoi lähestymään Luciaa pitäen sauvaa suunnattuna sankaria kohti ja vahvistaen salamien määrää. Salamat muodostivat lasersäteen tehden Mogulin loitsusta voimakkaimman. Lucia ei ollut luovuttamassa vaan keskitti kaikki voimansa puolustukseen. Mogul jatkoi kävelytahtista lähestymistään ja näki kilpiloitsun pettämisen merkkejä. Valtaistuinsali alkoi maanjärjestymäisesti romahtamaan sankarin ja sotaherran ympärillä, mikä johtui Goblin-kiven loitsun voimasta. Lucia piti asemastaan kiinni, mutta se alkoi

olemaan epätoivoista. Mogul julistautui taistelun voittajaksi:

– Pakko sanoa, että sinusta löytyy potkua. Olet myös viihdyttävä vastustaja. Harmi vaan, että aikasi on koittanut!

Mogul vahvisti loitsusädetä ja sai katon romahtamaan koko salissa. Lucian kilpi alkoi särkymään ja pettämään milloin tahansa. Lucian taisteluhenki eli, eikä noita halunnut luovuttaa. Yhtäkkiä Lucia tunsi oikeassa olkapäässään tarttumisen, jonka voimasta hän lensi taaksepäin. Lucia ehti näkemään kilven sortumisen ja äitinsä Marian. Maria oli tarttunut Lucian olkapäästä ja heittänyt tyttärensä kohti vihertävää portaalia. Maria päätti pelastaa tyttärensä uhraamalla itsensä Mogulin ja romahtavan salin armoille. Lucia ja Maria saivat katsekontaktin.

– Tulen olemaan aina läsnä, rakas Lucia, sanoi Maria hyvästellen Lucian.

– Äiti! huusi Lucia, joka joutui portaalin imuun.

Lucia näki loitsusäteen nielaisseen Marian lohkareitten kanssa. Portaali ehti sulkeutumaan, mutta loitsusäde onnistui osumaan portaaliin. Lucia tunsi imun muuttuneen ja ympärillä portaalin valon vaihtelevan. Lucia matkasi valomaisessa tunnelissa ja tunsi muutoksia voimissaan. Lucia piti keihäästä kiinni ja näki kristallipallon valaisun ja heijastukset. Tunneli tuntui ikuisuudelta, kunnes matka päättyi. Lucia näki öisen tähtitaivaan ja putosi alaspäin. Lucia ehti kääntymään,

mutta vastaan tuli puu. Lucia törmäsi puuhun ja menetti otteensa keihässauvastaan. Lucia tippui suoraan oksaan selälleen ja seuraavaan oksaan mahalleen. Lucia tippui kylki edellä maahan tuntien iskun päässään. Lucia nousi ylös tuntien olonsa heikoksi ja pään kevyeksi. Lucia alkoi kävellä ja tunsu silmiensä pettävän. Lucia käveli ottaen tukea puista ja muisti keihässauvansa. Lucia onnistui pääsemään pois metsästä eksymällä asfalttitielle. Lucia yritti jatkaa matkaa, mutta lähestyvä valo torvineen sai Lucian pysähtymään. Toyota Hilux -lava-auto ehti pysähtyä Lucian eteen. Naiskuljettaja ratin takaa soitti uudestaan torvea huutaen:

– Se kirotn suonatle on pari askelta eteenpäin!

Lucian voimat loppuivat ja noita kaatui maahan. Naiskuljettaja astui heti ulos autostaan ja meni Lucian luokse ensiavun voimin.

– Hei tyttö, kaikki kunnossa? kysyi naiskuljettaja ravistaen Luciaa.

Lucia silmät alkoivat sulkeutumaan antaen kropalle levon. Mielen syvyyksissään Lucia suri äitiänsä ja menetettyä kotiaan. Hänen surressaan pimeässä välkkyi sininen valo antaen toivoa.

Noita nimeltään Lucia

I

Lucia avasi silmänsä ja näki puisen katon. Tuuletinvalaisin katolla pyöri ja pöydällä oli päällä radio, jossa Tears For Fearsin kappale ”Shout” soi. Lucia makasi sohvalla kevyt peitto päällään. Lucian käännettyä katsettaan oikealle hän näki pienen harmaan susimaisen koiran, joka piti Lucialle seuraa. Koiranpannassa luki ”Elvis”. Lucia kiitteli hauvaa päähäntaputuksella.

– Hyvä, heräsit, kuului ääni keittiön puolelta.

Keittiössä keski-ikäinen naisautokorjaaja haalarit päällään pisti kahvinkeittimen päälle. Asenteesta näkyi, että hänelle ikä oli pelkkä numero. Nopeatahtisesti nainen meni Lucian luokse kyselemään vointia:

– Onko jotain vielä kipeänä?

– Ehkä, vastasi Lucia epävarmana.

– Nouse istumaan, käski nainen.

Lucia otti käskyn vastaan ja nousi istumaan. Lucia tunsi kipua vatsassaan, selässään sekä päänsä tuntumassa.

– Pysy paikoillaan, tuon lääkkeen, sanoi nainen suuntaamalla takaisin keittiöön.

Nainen otti jääkaapista tuoretta puristettua appelsiinimehua ja kaatoi kunnon kulauksen puhtaaseen olutlasiin. Seuraavaksi aukesi kaapin ovi, jossa oli lääkkeitä. Ensin aspiriinit olivat naisen suunnitelmissa,

mutta viime tipassa vahva kipulääke tuli valituksi. Nainen ojensi juoman ja lääkkeen Lucialle:

- Pillerin pitäisi auttaa kipujen kanssa.
- Kiitän, kiitti Lucia ja otti lääkkeen.
- Mitä teit myöhään metsässä? Olitko kavereitten kanssa vai jouduitko rikoksen uhriksi? kyseli naishenkilö.
- Mitä? ihmetteli Lucia.
- Olit hirveässä kunnossa, kun tulit eteeni. Sinuako ei pakotettu mihinkään? kyseli nainen.
- Ei, vastasi Lucia ja tunsii päänsä olevan vielä kipeä.
- No, kokeillaan tälle, jos sinulle tuli amnesia. Mitä sinulle tapahtui? jatkoi nainen.
- Putosin, vastasi Lucia.
- Ok, ihmetteli nainen.
- Kohti puuta, tarkensi Lucia.
- Kuulostat epävarmalta. Tiedätkö, missä osavaltiossa olemme? tiedusteli nainen.
- Osavaltio? ihmetteli Lucia.
- Amnesia, kuten arvelin. Olemme New Yorkissa, tällä hetkellä Tarrytownissa. Löysin sinut Blue Park Mountainin läheisyydeltä, paljasti nainen.
- Eli olemmeko Yhdysvalloissa? kysyi Lucia.

– Voi sinua parkaa, pääsi sai kunnon kolahduksen. Teen sinulle aamupalaa, joten ota rennosti. Kai muistat nimesi? lisäsi nainen.

– Kyllä, Lucia.

– Kiva tavata, itse olen Ava, esittäytyi nainen.

Lucia otti Avan neuvon vastaan ja palasi takaisin makuulle. Makuullaan Lucia ymmärsi kaiken: hän joutui universumiin, missä taikaa ei ole olemassa. Jotain tapahtui portaalille, mutta sen miettiminen sai Lucian pään vain särkemään. Yksi asia oli varma. Ava ei uskoisi Lucian sanomisia siitä, mistä hän on peräisin. Nyt Lucia tarvitsi aikaa parantumiseen ja keihässauvansa etsimiseen. Lucia sai eteensä amerikkalaistyyllisen aamupalan, joka oli kananmunaa, lättöjä ja pekonia.

– Sitten, kun olet syönyt, voit käyttää suihkua. Pahoittelut etukäteen, käytän miehille tarkoitettua suihkugeeliä. Jos haluat vaihtaa vaatteesi, vierashuoneen vaatekaapissa on valinnanvaraa. Käytettyjä, mutta puhtaita, opasti Ava.

Aamupalan jälkeen Lucia meni suihkun alle ja pesi itsensä kylmällä vedellä. Kylmällä suihkulla Lucia yritti saada ajatuksensa kasaan ja kivut hallintaansa. Suihkun jälkeen Lucia selaili vierashuoneen vaatekaapin antimia. Lucia päätti pukea ne vaatteet, joiden hän koki täsmävän hänen universuminsa tyyliä. Loppujen lopuksi Lucian vaatevalikoima oli farkkukousut, rockbändin paita, nahkainen hihatton liivi ja tavalliset lenkkarit.

Lucia Bianco on nuori noita, joka on kokenut suuren menetyksen. Taistelu sotaherraa vastaan aiheutti universumin tuhon. Lucia pelastui äitinsä tahdosta, päättymällä portaalilla uudelle universumille. Lucia herää New Yorkin maisemissa, missä supersankarit ovat arkipäivää. Rajoitetuilla taikavoimilla, Lucia ryhtyy supersankariksi ja ottaa sankariviitaksi Noidan arvonimen. Supersankarin elämä ei ole helppoa ja pahuus on joka kulmalla. Tuleeko Noita olemaan sankarin arvoinen? Pystyykö nuori sankari pitämään ihmisiä turvassa? Onko Lucia ainoa toisesta universumista? Toiminnallinen urbaani fantasia supersankareitten keralla.

